

Josif Stalin - zlosyn, nebo zachránce Ruska a... tajný žrec

Stalin, Josif Vissarionovič. Kdo je to? Krutý tyran a vrah, kdo vytvořil nelidský GULAG, kdo provedl v zemi kolektivizaci a represe, jež postihly běžné obyvatelstvo, po nichž následoval hladomor, kdo v předválečných letech zabíjel své spolupracovníky, kdo díky milionovým obětem vyhrál válku, kdo vytvořil kult své osobnosti?

A možná to všechno výše uvedené je jen speciálně někým pošpiněný obraz nechtěného vládce velké země? Možná Josif Stalin plnil jiné, zvláštní poslání na Zemi, možná ve své době zachránil nejen Rusko, ale i celý svět před fašismem, možná historii jako vždy překroutili?

Nikdo nehodlá popírat brutální represe v SSSR ve 30. letech. Kdo však roztácel setrvačnické represí ve skutečnosti? Je třeba pečlivě pochopit, jaká byla skutečná role Stalina v té době a v historii vůbec.

O skrytém, tajném poslání Stalina, který se postavil nejen proti německému fašismu, ale také proti zednářsko-sionistickému fašismu, který ho zplodil, se bude dnes hovořit.

Informace nepředstírají vědeckost, a byly získány metodou vědomého snění, kterou mnozí považují za blouznění a fantazii. Proto není určena skeptikům, kteří ve všem podobném vidí jen pohádky a poblouznění šílence.

Ale možná se brzy objeví i skutečné dokumenty a fakta, jež nám řeknou o pravé roli osobnosti Stalina a osobnosti Chruščova, jehož rukama byla nejvíce ze všeho naházena špína a smetí na obraz jeho předchůdce.

...V roce 1943 Stalin řekl: „Vím, že po mé smrti se na můj hrob navrší hromada odpadků, ale vítr dějin je nemilosrdně rozptýlí...“

Prozatím jsou tu informace, které se podařilo získat z informačního pole k tomuto tématu, a to prostřednictvím vědomého snění.

...Dole šumí rozlehlé zelené moře tajgy. Někde ho protínají klikaté stříbrné stuy a stužky řek a modré skvrny jezer. „Tajga, Sibiř,“ napovídá vnitřní hlas. Hle, ta tajga je už docela blízko. Stojí podél břehů široké řeky jako hustá hradba, nebo jako řídký les. Za svahem je zátočina. Tady se do velké řeky vlévá menší říčka. V dálce jsou vidět opuštěná polorozpadlá dřevěná stavení. Kolem se povaluje ostnatý drát. Nikdo, ticho... Jen cvrlikání ptáků. Ze země vyrůstá jasná zeleň. A sotva jsou vidět zřícené trámy starých kasáren, žádné rezavé zbytky opuštěných kolejí a parní lokomotivy. Příroda si jde svou vlastní cestou. A v dálce se ozývá šum vodopádu. A tam někde v dálce - podivná zeď z obrovských starobylých kamenných bloků. Zdá se, že přehrazuje cestu řece.

Řeka Kamennaja, Turuchanský region

Začalo mrholit, a kapky deště počaly na kamenech vykreslovat podivné obrazce. Kozli se zatočenými rohy, obrovští jeleni s rozvětvenými parohy, mystické spirály a labyrinty...

A nyní už se zdá, že se spirála začala otáčet. A čím rychleji se otáčí, tím více se zdá, že se obrovské kamenné bloky podivně rozestupují a vytvářejí úzký a vysoký průchod do hlubin hory. Nějaká neznámá síla mě vtáhla dovnitř. Temný tunel byl dlouhý a zdálo se, že nikdy neskončí. Tma však náhle končila prostornou jeskyní s vysokým stropem. Ze stěn vycházela podivná namodralá záře, v níž se tajemně třpytily krystaly stalaktitů.

A tu jsem si všimla jednoho velmi velkého křišťálu... upřeně na mě zíral. Byla to modla dávného božstva vytesaná z křišťálu. Dlouhé husté vousy a dlouhé vlasy rámovaly strohou tvář. A oči se zdály živé a pronikali skrz naskrz. Na hrudi modly se skvěla stejná spirála a ještě několik dalších znaků, podobných svastikám.

Najednou jsem někde uvnitř sebe uslyšela mocný mužský hlas. „Tvoji předkové mi říkali Dažbog. Tarch jsem od narození.“ Modla jako by ožila. Vynořila se z ní jakási průzračná postava. Byl to muž velkého vzrůstu s dlouhým plnovousem, oblečený v dlouhém hábitu až na zem a s holí v ruce.

„Kdysi jsem vládl těmto zemím,“ pokračoval Tarch-Dažbog, „a tyto země se nazývaly Daaria. My, příchozí z Oriany - Sva, u vás přezdívané Boreou, jsme založili zemi Daaria od okraje země a až po okraj, od velkého moře Atlanty až po velké moře země Mu (viz téma: Zlatá Baba - bohyně severu aneb tajemství Permu Velikého a pravlasti Slovanů). Tato země toho hodně viděla. Přežila Atlantu a Mu i samotnou Boreu. Ale také odešla pod ohněm zuřivých nepřátel nezemských, ze země Nibiru. Tito nepřátelé Anunnaki-Nifilim se zmocnili celé Země a z lidí nepozorovaně udělali své otroky, neboť zemi zpustošenou požáry osídlili novými lidmi - polozvířaty, které vytvořili ve svých podzemních úkrytech. Prvního otroka nazvali Adam a byl obojího pohlaví najednou. Pak od něj oddělili ženskou podstatu a nazvali ji Eva. Po Zemi rozptýlili mnoho potomků Adama a Evy. A pak z nich vybrali ty, kteří budou nejlepšími otroky, kteří nebudou přemýšlet o pravdě Bytí a kteří budou uznávat jako jediného boha stvořitele otroků - Jejahowu - Anunnakiho z Nibiru.

Tento Jejahowa rozdělil své stádo vyvolených na dvě části. Na pastýře a ovce, a ostatní lidi nazval gojimy či vydědenci a přirovnal je k dobytku. Pastýřům a stádu dovolil gojimy zabíjet a dělat si s nimi, co chtějí, a používat je jako otroky. Tak i otrokům Anunnaki dal otroky. Nařídil svým pastýřům shromáždit zlato světa a předat je Anunnaki-Nifilim a jejich pánu Luciferovi - vládci Nibiru. Nařídil jim také, aby od otroků gojimů sbírali energie utrpení a krutosti, chamtivosti a závisti, chtíče a všech druhů zvráceností. A Anunnaki rozptýlili stádo vyvolených a pastýřů po celém světě, vždyť podle nařízení Jejahowy neměli mít (Židé) svou vlastní zemi, ale ve všech zemích měli vládnout pastýři, a jejich stádo mělo být zobrazováno pronásledované a nešťastné, aby nikdo nepomyslel na ‚vyvolený‘ národ, že ten je viníkem všech potíží ostatních národů. Ano a aby tento národ, ‚vyvolený‘ jako rukojmí, sám neměl o ničem moc ponětí. Sami Anunnaki prostřednictvím svých poslů zničili zemi Izrael a dovolili brát Židy do zajetí, aby měli všechny země světa pod kontrolou. Anunnaki rukama Židů-pastýřů nebo rukama jiných národů, pokud potřebovali, často ničili své stádo, ztenčovali jeho řady v hledání nových pastýřů - těch, kteří byli vychytralejší, podlejší a schopnější přežít na úkor ostatních.

Mnohé národy se postavily ‚stádu‘ a vyhnaly je ze své země, ale nevšimly si pastýřů, kteří se převlékli do cizích šatů a dostali se k moci a kněžství.

Mnoho zemí v tomto boji padlo, a zbyla z nich jen jména a jakoby země, kterým však vládnou anunnakijští pastýři.

...A právě tady, na této zemi stále probíhá veliká bitva, která se táhne už tisíce let.

Daaria zanikla, ale na jejím místě se zrodila Rus, vybudovaná potomky Darijců. Na Rus přišli pastýři, kteří začali hlásat své zhoubné učení, maskující se do šatů mučedníka Krista, který chtěl tyto pastýře usvědčit. Bohužel, pastýři však využili jeho samotného, když ho předem umučili. Jestliže nemohli jednoduše kázat, začali ničit, pálit vše, co jim stálo v cestě, a cestu si razili ohněm a mečem.

Slovanům zamlžili hlavy, a ti se začali přidávat ke stádu gójů, kteří uctívali falešného boha - falešného otce a jeho umučeného falešného syna, neboť Ježíš nebyl synem Jejahowy, ale byl prorokem, který byl krutě oklamán a zneužit.

Slované však novou víru přijali pouze navenek. V mnohých z nich stále žil duch předků - Borejců - Oriánců - Daarijců. Nebyl potlačen dodnes.

Poslové Anunnaki - pastýři opletli svou pavučinou celý svět, zejména svět Západu. Vytvořili mnoho tajných společností a začali vládnout králům. A mnohokrát si mysleli, že Slované jsou poraženi, že už neexistují, ale ti se náhle nečekaně projeví, dokonce se v zájmu velké věci vtělili do jiných národností...

Nediv se. Tento případ se odehrál ve vašem 20. století. Podívej..." - řekl Tarch a udeřil holí do křišťálového kamene.

Vzplála ohnivá záře a osvětlila stěnu. Na stěně se objevily obrázky a pohybovaly se jako ve filmu.

Před starobyrou modlou v tomto „filmu“ provádí starý žrec nějaké úkony. Tu sype byliny do ohně, zpívá starodávná zaklínadla nebo mantry. Zezadu se však plíží temný stín. Tento stín se snaží uhasit plameny ohně. Zahalí modlu černým dýmem. Zkresluje jeho rysy vytesané do kamene a mění ho v démona. Žrec však dál horečně opakuje prastará zaklínadla. Vytrhne ze sebe nějakou ohnivou kouli a zasáhne s ní démona, který modlu zahalil. A hle, démon se stává bledší a bledší. A teď už z kamene vyklouzne malý černý had. A žrec, bohužel, nevydrží a padá do bezvědomí. V poslední chvíli se hadovi podařilo uštknout ho...

A „film“ pokračuje. Ale teď už není ani žrec, ani had. Náhle se ozve ozvěna bubnu. Odněkud ze štěrbin vstupuje do jeskyně s modlou šaman. Vede mladíka v otrhaných šatech s ohýnkem v rukou. Díky černým vlasům, černým očím a velkému nosu vypadá jako jižan, možná Kavkazan.

Šaman je naopak kupodivu blondák. Má světlé oči. Vůbec nevypadá jako úzkooký obyvatel severu.

Také on rozdělává oheň, také hází nějaké byliny a také zpívá zaklínadla, zběsile tluče na buben. A stal se zázrak. Spirála na hrudi modly se rozzářila fialovým světlem a vytékala z ní nějaká zlatavá tekutina. Šaman sňal kapku nějakým vyřezávaným předmětem a pomazal jí čelo stojícího mladíka. „Nyní ses stal tím, čím jsi. V tomto těle tě poznali i tvoji předkové,“ řekl šaman... rusky. „Bude se ti hodit pro klamání nepřátel, stejně jako se tobě, řečenému Svetoslav, bude hodit falešné jméno Josif. A pod tímto jménem vstoupíš do důvěry našich nepřátel, kteří se považují za vyvolené. Ale to ty už víš. Nyní víš, že jsi zde byl žrecem borejským a že tvá cesta povede po boku nepřátel, ale jen proto, abys nad nimi zvítězil. Jdi a konej svou povinnost a buď tvrdý jako damacénská ocel, nebo ‚džuga‘, jak říkali předci tvého těla v horách Kavkazu. Buď věrný Rusi a náležitě využij sílu Jara, kterou jsi nyní obdržel.“

Obrázek na stěně zmizel a znovu se ozval hlas Tarcha-Dažboga. „Ano, právě tady, v těchto odlehlých sibiřských končinách, v této prastaré daarijské svatyni, prodělal

Josif Džugašvili, který se v ruštině stal známým jako Stalin, své třetí zasvěcení. Bylo to v době, kdy byl zde, v Turuchanském kraji, ve vyhnanství. Dvě další zasvěcení podstoupil již dříve, jedno z nich rovněž ve vyhnanství na ruském Severu ve svatyni bohyně Lady.

Právě zde získal sílu Jara neboli energii vůle k životu, na níž stojí vesmír. Tato energie vše vytváří a ničí odumřelé a škodlivé. Je jasná jako Slunce a zuřivá v boji za správnou věc... To je to, co jsme nazývali slovem Jar. Jar tenkrát vstoupil do Džugašviliho-Stalina. To byla svátost zasvěcení.

...Co víte o Stalinovi? Že je to tyran a zloduch. Všude vám o tom vyprávějí. Tisíckrát vám ukazují obrázky s hrůzami lágrů, hladomoru, ukazují údajně kroniky a okamžitě pronikají do vašich srdcí a duší skrze fikci vašich hraných filmů. Slovo Stalin se stalo rovným slovu ‚zastřelit‘.

Proč se to stalo, a to během pouhých několika desetiletí? Co vlastně Stalin udělal a komu tak, jak říkáte, ‚zatopil‘. Proč při vzpomínce na něj všichni hned mluví o represích a hrůzách a naprosto zapomínají na jeho zásluhy a obnovu země vašich předků z ruin?

To proto, že musel jít bok po boku s nepřitelem, jak mu řekl kněz, který mu zde dal zasvěcení. Jiná cesta neexistovala. Právě získat důvěru bylo v té době zapotřebí. Proto také Stalin mluvil o ‚velkém‘ Leninovi a údajně pokračoval v jeho díle. Byl sám proti všem, a tak skrýval svůj skutečný cíl. Rusko bylo celé rozervané nepřáteli. Nepřátelé nebyli jen mezi revolucionáři, ale i v tehdejší vládě. Všude vládli zednáři. Nemělo smysl jít proti valícím se vlnám revoluce, placené zlatem Západu. Tato vlna srazila monarchii, kolem níž se ve velkém počtu uhnízdili zrádci - členové tajných společností a lóží. Ale jsa s revolucionáři pohromadě, poznal Stalin všechny způsoby a nitky těchto spolků a jejich práci, jak říkáte, zevnitř, vždyť mu tak nějak začali důvěřovat.

Čas strávený ve vyhnanství nebyl marný. Právě v této době se Josifovi dostalo zasvěcení ve starobyklých svatyních na Severu a na Sibiři.

V knize historie, nebo jak říkáte, v informačních polích, se na starém režimu nedalo nic změnit. Karma země nelze znovu přepsat, neboť nelze vytrhnout stránky z knihy věčnosti, podle níž je tato karma vytvořena... Proto bylo bílé hnutí odsouzeno k zániku, tím spíše, že bylo také celé prorostlé zednářstvím. A pak byl poslán Ten, jenž byl schopen Rusko po zmatku shromáždit. Byl to Stalin - sběratel kamenů.

Nastal velký zmatek. Sionisté, tito vyvolení Anunnaki, započali velký výsměch Rusku. To oni zastřelili cara a zahájili krvavý teror. Velmi silní byli poslové Anunnaki a tajných společností - Trockij a Sverdlov, jak si říkali smyšlenými jmény. Byli to oni, kdo prováděli strašlivé masakry a popravy během revoluce a občanské války. Pozadu nezůstal ani Lenin, rovněž člen tajných společností. Všichni dostávali od těchto společností a západních vlád peníze na zničení Ruska a vyhlazení jeho obyvatel. Josif musel žít po boku těchto hrozných lidí a sám se za jednoho z nich

vydávat, než se dostal do vlády. Mimochodem, tu také celou tvořili tito strašní poslové Anunnaki - sionistů.

Strašlivý kabalistický rituál tenkrát vykonali všichni tito poslové Annunaki nad carem a místem domnělé smrti carské rodiny, aby v budoucnu zničili Rusko. Bylo to v Jekatěrinburgu, v domě Ipatijeva. A nikdo neví, že to byl právě Josif Džugašvili, kdo musel tento rituál neutralizovat. Navíc nikdo neví, jak se mu podařilo zachránit carskou rodinu spácháním podvodu, kterého si nevšimli ani ti příšerní vrazi, kteří se dostali k moci. Díky tomu všemu se Stalinovi otevřel úspěch a cesta k moci. To je další tajemství, které si Josif odnesl s sebou.

Není náhodou, že další posel téže černé moci - Jelcin - vyhodil tento dům do povětří, aby zničil to, co provedl Stalin, a znovu zničil velkou zemi Rusko. Sovětský svaz a Rusko v posvátném slova smyslu jsou jedno a totéž. Ale to už je jiný příběh, další kolo války a konfrontace sionisticko-zednářských anunnakijských sil - luciferitů a světlých sil Pravi.

Ale po tom, co vám namluvili, po tom, co vám vtloukli do hlavy pozdější stoupenci Anunnaki - luciferité-liberálové, kteří jsou malými služebníky tajných společností, je pro vás těžké tomu všemu uvěřit. Tím spíše, že když se v Rusku dostal k vládě Stalin, začaly represe a hladomor s novou silou.

Ale to, že Stalin měl ve třicátých letech úplnou moc, že se stal diktátorem - to je velký mýtus, který vytvořily tytéž osoby, titíž nepřátelé, skuteční ‚nepřátelé lidu‘, jak se tehdy říkalo.

Krvavou mašinérii vytvořil Trockij a jeho stoupenci ‚na místech‘. Přičemž ‚na místech‘ tak obsadili všechna místa u moci, takže se s nimi neměl kdo vypořádat. Tím začala strašlivá svévole. A to vše ve jménu vlády, v jejímž čele už stál Stalin. Automaticky se tedy celá ta hrůza hodila na něj.

Všude místní řídicí pracovníci-bolševici prostě žádali Stalina, aby jim bylo uděleno právo potlačovat ‚nepřátele revoluce‘. Právě všichni tito tajemníci oblastních výborů a vedoucí oddělení NKVD, mezi nimiž bylo mnoho věrných spolupracovníků a chráněnců Lva Trockého, zahájili brutální represe proti ‚třídně cizím živlům‘. Potvrzují to i mnohé dokumenty.

Stalin nemohl jít proti ‚vůli strany‘, kterou představovali všichni tito tajemníci oblastních výborů, stará revoluční garda. Je třeba si reálně představit, co se v těch letech dělo. Přesto se mu však zároveň podařilo zasadit celé staré ‚leninské gardě‘ rozhodující úder.

A tato společnost ‚plamenných revolucionářů‘ skutečně bojovala se Stalinem o moc. A pokud by se tenkrát v Rusku dostali k moci Trockého stejně smýšlející a odstranili Stalina, čekal by ruský lid mnohem těžší a strašnější osud. ‚Setrvačnické represí‘ roztočili tito údajně nevinně postižení ‚plamenní revolucionáři‘. Přičemž ho roztáčeli nemilosrdně a surově od 17. roku. Vzpomeňte si, kdo organizoval ‚raskazačivanie‘ [likvidaci kozáctva], kdo vytvořil GULAG. Mimochodem, role Trockého věrných spolupracovníků při provádění kolektivizace je také známá.

Například jeden z carských vrahů, Gološčekin, byl organizátorem strašlivého hladomoru v Kazachstánu.

A věděli jste, že ještě v roce 1924 chtěli osídlit Krym Židy a vytvořit tam židovskou republiku, Nový Izrael, Chazarii neboli ‚Krymskou Kallifornii‘, jak stálo v dohodě uzavřené americkou židovskou organizací a Trockým, Kameněvem, Zinovjevem a dalšími...?

A tak se Stalinovi podařilo obrátit jejich strašlivou zbraň represí proti nim samotným. ‚Setrvačnická represí‘ začal drtit své tvůrce. Zřejmě to byl v té době jediný způsob, jak postupovat. Jedině obrátit ho proti těm, kteří s tímto krvavým dějstvím začali. A potom začala likvidace všech těch Zinovjevů, Bucharinů, Radeků, Tuchačevských. To byla odplata, a nic víc. Bylo to zbavení se skutečných ‚nepřátel lidu‘. Nakonec se Stalinovi podařilo přinést odplatu i Trockému, který utekl.

A tady si všechny ty černé síly, síly anunnakijské, luciferiánské havěti uvědomily, kdo přišel do Ruska a kdo je ničí. Pochopily, že jejich plány na zničení Ruska a jeho lidu selhaly. Kolik jich stihly umučit a vyhladovět, a všechno marně. Kolik nevinných za sebou dál vláčely do GULAGU, pomlouvaly je a očerňovaly, přičemž ty, kteří mohli zemi pomoci zvednout se z kolen - vědce, veřejné činitele. I když některé z nich se Stalinovi podařilo z represivního systému vytrhnout.

Když v tajných lóžích plně uznali fakt nového posílení ruského státu, který překonal hlad, teror, devastaci a začal ničit své skutečné nepřátele, vznikl plán na vypěstování německého nacismu. A v nejkratším možném čase se v Německu k moci dostali nacisté. Hitler se stal novým nástrojem, nyní již vnějším, s jehož pomocí se pokusili zničit Rusko. A kolik bylo v té době zrádců vypuštěno na ruskou půdu a ti brzdili a patřičně škodili.

Stalin oddaloval vypuknutí války, jak jen mohl, a dokonce se snažil s Hitlerem vyjednat ‚přátelství‘. Válka však byla rozpoutána. A zrádci dělali vše pro to, aby na hranicích nebyla připravená armáda. Ale přesto, bez ohledu na cokoli, se Stalinovi osobně podařilo situaci zvrátit. Sám zůstal se svým lidem a neutekl z Moskvy do týlu. Svou autoritou a svým proslovem k národu posvátně zvedl onu vlnu ‚ušlechtilého hněvu‘, o níž se zpívalo v písních. A síla Jara vstoupila do lidu, vstoupila do vojáků a ti šli na nepřítel. A opět bylo dosaženo Velkého vítězství. Svět byl zachráněn před zničením atomovou bombou. Vždyť kdyby se ji tehdy podařilo vytvořit v Německu, nebyl by tu nikdo...

Šílení Luciferovi služebníci dokončili stavbu bomby až po kapitulaci Německa. A začali ‚mávat pěstmi po rvačce‘, jak říkáte, ve svém hněvu, čímž ukázali svou pravou tvář a své působiště - Ameriku, která svrhla bomby na Hirošimu a Nagasaki.

A opět začala konfrontace... A v podmínkách této konfrontace, neuvěřitelným úsilím, energií Jara lidé pod vedením svého vůdce opět začali budovat pokojný život a zvyšovat svůj blahobyť.

Příliš mnoho energie Jara však vyčerpál sám Náčelník. V určitém okamžiku nedokázal všechno uhlídat, a nepřátelé podlomili jeho zdraví. Prostě ho otrávil. A hlavním v tomto případě byl nový chráněnc luciferitů - Chruščov. Ano, byl to on, kdo vedl spiknutí a postrčil ješitného Beriju k akci, nalákal ho na trůn, a pak, když už bylo vše hotovo, stejného Beriju i zastřelil.

Právě on vytvořil mýtus všemocného tyrana, jehož zlou vůli ‚nešťastní‘ straníci byli nuceni plnit. Mnoho lidí po XX. sjezdu podleho vlivu tohoto mýtu.

Ve 20. a 30. letech skutečně trpěly represemi miliony lidí. Pokud někomu zastřelili otce, pokud rodiče zmizeli v lágrech, bylo řečeno, že za to může Stalin, že jeho zlou vůli vykonávali kati. A nezáleželo na tom, že Chruščov byl jedním z nejkrvavějších a nejkrutějších katů. ‚Našel odvahu odhalit tyrana‘, jak o něm někteří z vás stále říkají.

Chruščov s řadou dalších katů také vytvořili mýtus ‚krvavého tyrana‘, který za všechno může sám. V těchto příbězích je, ‚hodné a nevinné‘, strašlivý despota nutil páchat strašné zločiny. Tito lidé vytvořili tento mýtus, aby sami unikli odpovědnosti a vytvořili obraz d'ábla, stejně jako kdysi vytvořili tento obraz z dávného vládce Baalbeku - Baala či Vaala, který se odvážil otevřeně postavit Jejahowovi.

A nyní u vás tento mýtus úspěšně podporují všichni stoupenci nepřátel - Anunnaki a jejich ‚vyvoleného národa‘, akorát si říkají liberálové a demokraté. Všichni opět sní o tom, že dokončí to, co Lenin, Trockij a spol. nedokázali. Všichni sní o zničení Slovanů jako národa, o zničení ruského státu, aby se jim nikdo na světě nemohl postavit na odpor při zotročení celé planety. Všichni, vědomě či nevědomě, ale plní tento příkaz tajných společností luciferitů, iluminátů, zednářů a dalších ‚vyvolených‘.

A nový gulag je docela dobře možný. Ale ‚elektronický gulag‘ a liberální perzekuce ze strany příznivců sodomitských průvodů a vyznavačů ‚všeobecně lidských hodnot‘. Ale aby Rusku tyto ‚hodnoty‘ nebyly vnuceny raketovými a bombovými údery, potřebujeme silnou Mocnost, Silné Rusko.

A v tomto budoucím Rusku, jak sovětskému období ruských dějin, tak roli Josifa Stalina v něm budou moci dát důstojné hodnocení.."

Tarch dokončil své vyprávění a udeřil holí do kamene. Ve stejném okamžiku se jeho postava rozplynula v kamenné modle, na jejíž hrudi se s prudkou silou otáčela ohnivá spirála síly Jara. A teď už se tato spirála nesla nad rozlehlým zeleným mořem tajgy, nad stuhami a stužkami řek i skvrnami jezer, nad prastarými kameny a moderními městy...

Zapsala Valeria Kolcova 10.07.2015

P.S.

Několik skutečností o Stalinovi:

(zdroj: <http://концента.л.рф/den-rozhdenie-stalina>)

Stalinova obvyklá norma četby literatury byla asi 300 stran denně. Neustále se věnoval sebevzdělávání. Například, během léčení na Kavkaze v roce 1931 v dopise Naděždě Alilujevové, kterou zapomněl informovat o svém zdravotním stavu, žádá, aby mu poslala učebnice elektrotechniky a metalurgie železa.

Úroveň Stalinova vzdělanosti lze hodnotit podle počtu knih, které přečetl a nastudoval. Kolik jich za svůj život přečetl, zřejmě nelze zjistit. Nebyl sběratelem knih - neshromažďoval je, ale vybíral si je, tj. v jeho knihovně byly jen ty knihy, které hodlal v budoucnu nějak využít. Ale i ty knihy, které si vybíral, je obtížné evidovat. V jeho kremelském bytě čítala jeho knihovna podle svědků několik desítek tisíc svazků, ale v roce 1941 byla tato knihovna evakuována a kolik knih se z ní vrátilo, není známo, protože knihovna v Kremlu nebyla obnovena. Později byly její knihy uloženy na dačách, a v Bližnej byla pod knihovnu postavena přístavba. V této knihovně Stalin shromáždil 20 tisíc svazků.

Hodnotit rozsah Stalinovy vzdělanosti je možné z následujících údajů: po jeho smrti byly z knihovny na Bližnej dače knihy s jeho poznámkami předány do Institutu marxismu-leninismu. Ukázalo se, že jich bylo 5,5 tisíce! Kromě slovníků a několika kurzů zeměpisu obsahoval tento seznam knihy dávných i nových historiků: Hérodota, Xenofonta, P. Vinogradova, R. Winnera, I. Veljaminova, D. Ilovajského, K. A. Ivanova, Herera, H. Karejeva, 12 svazků Karamzinových „Dějin ruského státu“ a druhé vydání šestisvazkových „Dějin Ruska od nejstarších dob“ od S. M. Solovjeva (Petrohrad, 1896). Dále: pátý svazek „Dějin ruské armády a námořnictva“ (Petrohrad, 1912). „Nástin dějin přírodních věd ve výňatcích z autentických prací doktora F. Dannelsmana“ (Petrohrad, 1897), „Paměti knížete Bismarcka. (Myšlenky a vzpomínky)“ (Petrohrad, 1899). Tucet čísel časopisů „Věstník Zahraniční Literatury“ za rok 1894, „Literární Zápisky“ za rok 1892, „Vědecká Revue“ za rok 1894, „Spisy veřejné knihovny SSSR pojmenované po Leninovi“, sv. 3 (1934) s materiály o Puškinovi, P. V. Annenkovovi, I. S. Turgeněvovi a A. V. Suchovo-Kobylinovi, dvě předrevoluční vydání knihy A. Bogdanova „Krátký kurs ekonomické vědy“, román V. I. Kryžanovské (Rochester) „Pavučina“ (Petrohrad, 1908) a další.

Podle aktuálně existujících kritérií byl Stalin na základě dosažených vědeckých výsledků již v roce 1920 doktorem filozofie.

Stalinův osobní archiv byl zničen krátce po jeho smrti.

V ideologickém boji proti Stalinovi neměli trockisté prostě žádnou šanci. Když Stalin v roce 1927 navrhl Trockému uspořádat celostranickou diskusi, výsledky závěrečného celostranického referenda byly pro trockisty zdrcující. Z 854 tisíc

členů strany jich hlasovalo 730 tisíc, z toho 724 tisíc pro Stalinovu pozici a 6 tisíc pro Trockého.

Chruščov vyškrtl ze Stanov KSSS, přijatých na XIX. sjezdu strany, slova osobně napsaná J. V. Stalinem („Stalinovy politické zásady“): „Výběr kádrů na základě příbuzenství a protekce, krajanství, osobní loajality není přípustný. Porušení těchto norem: výběr pracovníků na základě přátelských vztahů, osobní loajality, krajanství a příbuzenství je neslučitelné s tím, aby byli v řadách strany.“

Chruščov také vyškrtl ze Stanov KSSS i další slova, která do stanov zapsal sám Stalin: „Nepravdivost komunisty vůči straně a klamání strany jsou nejtěžším zlem a jsou neslučitelné s působením v řadách strany.“

V roce 1927 vydal Stalin nařízení, že dače stranických pracovníků nesmějí být větší než 3-4 místnosti.

Stalin byl na sebe velmi šetrný - z oblečení neměl nic zbytečného, ale i to, co měl, obnosil.

Během války Stalin, jak se i očekávalo, poslal své syny na frontu.

Stalin pronesl svou slavnou větu „kádry rozhodují o všem“ v roce 1935 na recepci na počest absolventů vojenských akademií: „Příliš mnoho mluvíme o zásluhách vůdců, o zásluhách velitelů. Přičítají jim všechno, téměř všechny naše úspěchy. To je samozřejmě špatné a nesprávné. Nejde jen o vůdce... Abychom mohli uvést techniku do chodu a plně ji využívat, potřebujeme lidi, kteří ovládají techniku, potřebujeme kádry schopné tuto techniku ovládat a používat podle všech pravidel umění... Proto staré heslo „technika rozhoduje o všem...“ musí být nyní nahrazeno novým heslem, heslem, že „kádry rozhodují o všem...“

V roce 1943 Stalin řekl: „Vím, že po mé smrti se na můj hrob navrší hromada odpadků, ale vítr dějin je nemilosrdně rozptýlí...“

Co vlastně Stalin říkal, když občany země přirovnal ke „šroubkům“? Přípitek na recepci v Kremlu na počest účastníků Přehlídky vítězství 25. června 1945: „Nemyslete si, že řeknu něco mimořádného. Mám velmi prostý, obyčejný přípitek. Chtěl bych připít na zdraví lidí, kteří mají málo hodností a nezáviděníhodné postavení. Na lidi, kteří jsou považováni za „šroubky“ velkého státního mechanismu, ale bez nichž my všichni - maršálové a velitelé frontů a armád, řečeno bez obalu, nemáme žádnou cenu. Nějaký „šroubek“ se porouchá - a je konec. Připíjím na prosté, obyčejné, skromné lidi, na „šroubky“, které udržují náš velký státní mechanismus v činnosti ve všech odvětvích vědy, hospodářství a vojenství. Je jich mnoho, jejich jméno je legie, protože jsou to desítky milionů lidí. Jsou to skromní lidé. Nikdo o nich nepíše, nemají tituly, mají málo hodností, ale jsou to lidé, kteří nás drží, jako základna drží vrchol. Připíjím na zdraví těchto lidí, našich ctěných soudruhů.“ Pravda, 27. června 1945.